

hvis han med en Formue af 100,000 Kr. nedsætter sig i Kjøbenhavn, betaler han kun 120 Kr., idet hans Indtægt vil være 4,000 Kr., af hvilke han svarer 3 pCt. Det er jo dog et aldeles umuligt Forhold, idet han altsaa paa Landet, som jeg anførte, betaler 65 pCt. af sin Indtægt i direkte Skat. Jeg nævnedes ogsaa et Par andre Eksempler. En Mand, jeg kender, ejer omtrent en Tredjedel af sin Gaard, som er 18,000 Kr. værd, hvoraf han skylder 13,000 Kr. Han har altsaa 5,000 Kr. staaende deri, lig med en aarlig Indtægt af 200 Kr., og deraf svarer i Skat til Staten efter Hartkorn, til Amtsreparationssonden, til Kommunen efter Hartkorn og Formue og Lejlighed 245 Kr. Hans Indtægt af Ejendommen er 200 Kr., men naturligvis tjener han noget ved Siden af som Bestyrer af sin Ejendom. Det bliver ogsaa beskattet, men det skal jo egentlig kun bestattes efter Formue og Lejlighed. Han har højt regnet altsaa 1,000 Kr. om Aaret at leve af af en Ejendom paa omtrent $3\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn, og deraf svarer han 245 Kr. foruden Tienderne, som slet ikke ere regnede med, og som i disse Dage ville udgøre omtrent 20 Kr. pr. Td. Hartkorn, altsaa en 60—70 Kr., saaledes at han kommer op langt over de 300 Kr. Men lad os nu kun holde os til den egentlige Skat, som er 245 Kr., medens Indtægten af det, han har staaende i Ejendommen, er 200 Kr., det er altsaa over 100 pCt. (Ufbrydelse). Det kan slet ikke undgaas, det er regnet rigtigt. I det Øjeblik, man tager Arbejdsindtægten med paa ca. 800 Kr., saa bliver det 25 pCt. Ligeledes har jeg anført et Eksempel med en mig bekendt Husmand. Der er ved en Fejlagelse kommet til at staa 17 pCt., det skulde være 1,7 pCt. Skat af Indtægten. Manden har Ejendom med ca. 1 Skp. Hartkorn til en Værdi af 2,800 Kr., han skylder det hele væk, og han har ikke andet end sine Hænders Gerning at leve af, og deraf kommer han til at svare 2 pCt. Men hvis man vil udregne, hvor mange Procent han svarer i Skat af Indtægten af det Hus, han har erhvervet, og som intet giver ham ud over Muligheden af at udnytte sine Søner gennem Jordbrug, saa bliver det mange Procent. . . (Bramsen: Flere Hundrede!). Ja, det er meget rigtigt, det ærede Medlem regner godt. Nej, Tallene ere nøjagtige, de findes i Finansloven, der er slet ikke Tale om andet, end at den ringe Del af Befolkningen, der staar som de nominelle Ejere af Landets Ejendomme, betaler 40 Millioner Kr. i direkte Skatter, medens hele Beløbet for hele Befolkningen er kun 49—50 Millioner Kr. Derimod ere de indirekte Skatter

for Øjeblikket 43 Millioner Kr. fordelte paa alle. Der er nu ligeledes fra de Herrers Side blevet talt om, at vi ikke kunde regne disse Afgifter, som gaa til Stat og Kommune fra Hartkornet, som Skat. Det er i det mindste blevet sagt, at Gammelskatten maa betragtes som en Prioritet. Ja, det kan man jo gerne gøre, men jeg tror nok, at de fleste af os vilde benægte Berettigelsen deraf. For det første staar der jo: Gammelskat, saa den maa jo da altsaa være en Skat, og Land- og Ligningskatten kan jo ikke være andet end Skatter som de hedder. Men sæt nu ogsaa, at de Herrer havde Berettigelse til at laa Gammelskatten fast som en Prioritet, saa er det da vel ikke først fra i Dag, de ville laa den saaledes fast, det maa jo dog have været fra en tidligere Tid, og saa maa det dog være en Forudsætning, at, naar man nu havde laaet det fast: I skulle herefter udrede denne Skat som Prioritet, saa kan man ikke gaa hen og paalægge de samme Folk ny Skatter uden samtidig at lægge tilvarende Skatter paa den øvrige Del af Samfundet. Men det er ikke det, man har gjort. Man siger altsaa, at det er en Prioritet — jeg ved ikke, fra hvor langt tilbage det skal regnes, men det maa vel mindst gaa 20 Aar tilbage — og samtidig har man dynget Skat paa Skat paa samme Objekt. Altsaa, ere vi maaste komme saa vidt, at man i Dag laar fast, at de 40 Millioner Kr., vi nu svare i direkte Skat, ere at betragte som en Prioritet paa Ejendommene, saa skulde vi kunne tage fat paa en frist i Morgen med ny Skatter paa samme Ejendom. Ja, det er en nem Maade at slippe paa for dem, der ikke have faste Ejendomme paa Landet.

I faste Ejendomme i By og paa Landet indstaar der i Prioriteter indtil $\frac{2}{3}$ af Værdien, omtrent 3,000 Mill. Kr., der som Obligationer altsaa ere paa Folks Hænder her i Landet, der ligeledes eje de Værdier, som gennem Tiderne ere oparbejdede gennem øvrigt Erhvervsliv; der er endvidere de Værdier, som ligge paa Folks Hænder i udenlandske Obligationer, Høngeværdi konstant, i Varer osv., af alt dette svares der kun 7 Mill. Kr. i direkte Afgift, og man er nærved at ville laa fast, at al den øvrige direkte Skat, altsaa 40 Mill., som ligge paa de faste Ejendomme, er egentlig Prioriteter, og derfor kunne vi blive ved med at forøge Byrderne. Jeg tror ikke, det kan gaa an, og derfor er det heldigt, at vi have faaet dette Lovforslag, som viser, hvilken Vej vi kunne gaa, selv om jeg kunde ønske, der skulde ske enkelte Smaaforandringer deri. Smidlertid maa det maaste endnu være mig